

प्रवेश सं० ४०४२०

विषयः वेद

क्रम सं०

नाम दर्श पार्थ मासिदि भाष्य

ग्रन्थकार

पत्र सं० १-२०

संग्रहः

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ४१

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

आकारः ११५४ ५

लिपिः देवनागरी

आधारः ३७

वि० विवरणम् सर्व पाश्चात्त्य भाषा विद्याः ००३५६४

श्री० एस० यू० पी०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--५०.०००

१३
७० ८५२

बहुधाशिकसंमतं २०

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ यत्रसंपूर्णतेचंद्रमसःयंचदशकला सापूर्वापौराणमास्युक्तामुखैवधितिलोकतः १ सै
वावलीयतेयत्रविधोःयंचदशकला सोनरपौराणमासितिगौरापेकाप्रतियष्टतेरयाहसंवत्सरस्यप्रथमरात्रि
येत्काग्लुनीपौराणमासियोनरेषोतमायापूर्वेतिइसाह पूर्वति नुपवसेत् अग्रन्वाधानादिशयननियमांत
मनुतिष्ठेत् २ अग्रन्वाधानमिति कर्मणो नामधेयं अग्रन्वाधाने होतवेद्यविहितमिति कर्तुं अतोमं ३
पाठ उचैः उचैः कवाक्रियत इति मतेः अथवा कदरो वाहीत्रिकं प्रायश्चित्तं अग्रन्वाधानेष्वसमिधो ह
से गृहीत्वा सयंसय इलेधत्वा ममाग्र इत्यादिपद्धतौ संप्रदाये तु बद्धशिरवः कुशोपग्रहः षडसमिधो गृही
त्वा अग्रन्वाधानमिति देव्याशिकमतेः स्युः स्युः प्रोक्तं तत्रमेव स्युः नोपग्रहः न प्राक् तथा च संप्रदाये च नै प्रो
क्तमेव गृहीतत्वे साहितमेवाह ममाग्र इति ३ पालारपः समिधः कार्यास्तदभावे न्यवृत्तताः समित्यवित्रेवे
दं च अयं प्रारंभसिमेतं १ तिर्यक्समिधः सर्ववैद्युतेः ॥ इतरयोगार्हयसदतिराग्योः ॥ भूर्भुवः स्वस्ति स्तो
महाभरतयः प्राक्संस्थं भूरिति गार्हपत्योत्तरादिहिराग्नौ स्वरि साहवनीये आदधामि ३ त्र्यध्याहारः प्र

?

प्रत्येकमिति कर्कः ॥ नेतीतरे यगयदेहेगाहयसदतिगाभ्य आहवनीयेषु योयः पूर्वेषु यथा पूर्वेषु नेने रा
धाने उत्पन्नाः अहनि अग्नौ धाननकनोषवर्गा ते कर्मणि स यः पूर्वेषु अवधनेततः केशानो वाह्यस्य
वपतिनो संबंधः वपनेन चोषावपते सत अशिखं भटयसात्कवाशि खमिताहः तन्मते वपने नियमनत से
सशिखमशिखं वा म आहासरतरति कर्कः निधामता पराह इति नृदयताः १ व्रतेभोजनंतत उपय ले
नेयते येन तद्रतोपायनीये अमाषादिपनीयजनानो अश्रितः सार्धं चानियमनय तेन सहितं अशुदि
तो अततो ॥ एतच्चैरां मासो नदं सर्वैरो रं मासेनोषव सन् सवाहृत इव स्यादिति प्रष्ट तः अपए
ओगा ह्यसरहेगा श्रीतयोः ॥ आदि-तिप्रवासेषि प्राप्नुतापया स्यात इति व्रतोपायनाउतरे काले यस्तत्वंद
नंतत्कर्मो गं आरण्यपयत्ताणं आरण्येषधोनामिति कर्कः व्रतयहणे कृत अपरणपाशयनाशा ध्यादिनिय
मोने तरयेति हरिस्वामिनः प्रातः प्रतिपदि संप्रयागं कुर्यात् अशनातिरिक्तः सर्वो विनियमः संभवति चे
दत्र मो कं प्रायश्चित्तकर्मयोवेतिसवल्लिख शब्देनो अने स्वशाखा कानासो नो कनपमं प्रायां नै स्वयं मे

रामः
?

१॥ शास्त्रोतरे यारां तु तथा मं आराता न स्वरा एव परिशिष्टानो वै स्वयं एण अध्वयनाभावात् वाच्यते यज्ञे गो
पायति ब्रह्मे वाहेति भटयस्य पितृभूतिगर्गो चार्धं गर्गो चार्धं श्री अनेतशं करेव यासि कादयः ॥ जपादि
तद्रुत्वमिति वृत्तत्वं निर्देशात् संप्रदायक कौटिल्यस्य त्ता म ध्यापनमानदसहः ॥ त एण न्येव वृत्तसदकारो
न्यासनाति इति भटयस्य शंकादयः ॥ कुशांतराणि धिक्वातीति कौटिल्यः एतत्प्राणिसनोतरमप्युपस्य
शनमिति श्री अनेतशं करे नेति कौटिल्यादयः सर्वेषां येषमएव स्या वृत्तनप्रस्थास्या मोत्तेतत्वाहवसरतिष्ट
ते यतदेतमेव काममने ननु एतैतं शतिसमिदा मे त्रितः प्रसोती सेतदं तेनोत्र आह मयोदायामेव नाभि।
विद्यो उपवेशनादियाममने प्राप्नोभागे पीहेरण्येषव कोशयः पतयाद्यतौ आवेषदकारसु आहतिषु
एण हतिषु हतिसा विवाद्या आहतिषु आद्यतो ब्रह्मा आद्यता मेत्ररहितनिययाद्यतः उपवेशनोत्तम्योत व
त अत्र मे त्रत आसन संस्कार कृत्वा उपवेशनेति भटयस्य पितृभूतिगर्गो श्री अनेतशं करे वादयः कुरुरिय
सु आद्यतेति सत्रेदशो प्रणेमासयो प्राक् ब्रह्मप्राणपुरुषे मित्याहुः अनेतयाति कालु आद्यतेत्यनेनैव द

२

को होमेयुसकलवृत्तत्वसिद्धिर्नातिदेशेन ॥ तत्र प्रसन्नोत्तरादिना कर्तव्य इत्यारुः ॥ अथ यदा च यमो व्याहृति
 ति प्रकृतवैख्यमवमिस्यारि अतत्त्वादिनिप्रायश्चित्तप्रसन्नोत्तरादिना कर्तव्य इत्यारुः ॥ अथ यदा च यमो व्याहृति
 वदंशोपासनासप्रभूणात् उत विस्तृतिमनञ्जये प्रथमोपस्थितत्वादिति मतपत्ता २५ इदं विस्तृतिमा
 धवः संस्तुतो ह्यारण्यनशयश्चित्तमिति अनेनः एवंमामंत्रितः ॥ यथा ब्रह्मन्मयः प्रलोभ्यामीति प्रलोभनाप्रणा
 यने आमंत्रणं विहितं एवं अनेनैव प्रकारेणाहविः प्रोक्तं पूर्वं परिग्रह उन्मत्परिग्रहे सा
 मिधेयमुपवने च आमंत्रितपक्षः ॐ कारणा प्रसोति ॐ कारपूर्वके रा अथ सत्परां वचसा प्रसोति अ
 नुत्तो प्रयच्छत अत्र कर्तव्य ॥ ॐ प्राणयेसस्य प्रसवो येत्वाततः पुरस्तात्तपः प्रयोजनमुपास्य प्रयोग इति अ
 न अनेनः न च उपास्य अथ वतोः संधि संभवः तस्माद्यन्मानं चपे हिते तदेते पथकपूर्वं उक्तं यथा हं प्र
 राभेत्सु ह्येति कारवानां आन्नाने पथि आत्मानो मोसा दयाम्य देत्या उपस्थ इति मन्त्रे यतः पुनरा रा
 यदेव्युत्तेति यः कारणा न पठित आदरे इत्यनेन इति पितृभूतिः पुनरा रायं वरं अमात्रस्य प्राणनाथं त्वी त

रामः
२

अत्र आसन्नमज्ञेपि प्रवर्तते न एव वेत्तु होवाशकार्यं अत्र वाश आति अयो परिष्ठात् ततो निरधानवा
 ७ संदेशे प्रवृत्तं शेषेणाभिते संसरेण विशेषा यमं पुनर्वचनमिति कर्तुः अत्र कर्तव्योः प्राशि नृहर
 रो इति प्रतिपत्तौ हेतुश्च वलात् एकस्मिन्पात्रे वरेयं अत्रोत्तरादिधानं ॥ तमेव योः प्राशि नृहरणपात्रे योः प्र
 तात्त्विकं कार्यमिति सर्वयासिक्तसिद्धान्तः अतश्च वद्वयं होमादौ हिते कर्तव्यं प्राशि नृहरणं नलादेशशि
 नृहरणमिति प्रतिपत्तौ एकस्य अत्रोत्तरात् एकमेव प्राशि नृहरणमिति प्रतात्त्विकं कार्यं उक्तं वा
 अतिरिक्तस्य प्रतिष्ठे तु कत्वादिदेवः ॥ तन्मिधमादाया ब्रह्म अस्थास्यामीति समिधामंत्रणं कर्मोपदर्श
 नं समामिधमन्त्राधानं समिधधानोपस्थानपक्षयोः स्वाहाकारेण तत्र यथेते तमभा इतं तंतथा ए
 त् उपावे प्रणिता प्रणयनं वनसेसव हलेन गृहीत्वा हिते नोपः प्ररपित्वा निधायान्मन्त्रे पात्रमि
 त्तिकर्तुं उदाकमिति गोपाः ॥ चमसे नापः प्रणयतोति अतरेकामस्य वानस्पत्येनैव संप्रतिनानि सजो
 येनाति हरे वरि वै दिनि यावत् शास्त्रांतरस्य आर्धे षड्निधाय दमैः प्रण्यदेति निदेवारा मः ततो कुशे

रेन्नी त्वेन नृमे राहवनी मगहं यस दक्षिणा श्रीनृमा गादि न मेरा प्रादक्षिणेन ॥ राखांतरा सुरस्ताय आ
 उद्वेः दक्षिणांतरयोः प्रागग्रैरिति देवः सर्वे नृमाग्यैवेति कर्कोनुमाः सताः प्रणिता अद्वैतः इति भट
 यत गरीद्वयः संयवना की इति मीमांसकाः सर्वा यी इति कर्कोद्वयः युक्तं चेतत् सर्वा यै त्वेप्रणिता नो देवभाष्ये प्र
 यंचिते प्रणिता उपसत्त्वने सवृन्पायानसारनः १ तथा श्री पितृभूसायैः सर्वा यै त्वे सुनिष्ठितं परिलर
 तो त्रहस्तस्य तेषां दक्षिणावतेन ॥ विरसाय सवेन रथा विरतिरित्येतेः दिशः देवैरकीकृतकारवा
 ना अग्निहोत्रहविः सूर्यं चेति षष्ठ्येते कर्मे रावा मिति मेवे कर्कमेते आददेशस्थाहाः अयमेव उभया
 यैः तयो रन्यतरस्य आदाने विस्मरयोतस्य संवदादाने आयाते निर्वीपायं वागमने सवृत्तपराधीनाः उभयो
 मे देन मे प्रादक्षिणावतेन समाने पुगवो ल्पादौ गेः सहवर्जमानं धूमि मर्शे न प्रयमे रक्षित्वा स्पतत उतर
 स्प संस्कारत्वा विरोधात् उदकं स्थापते अ एकस्या एवाभि मर्शे नमिति केचित् प्रातनेनिकैः देवभाष्ये तु
 लोपपत्तिं कक्षोरभि मर्शे नमं मिधाय शालांतरा नु सारादकस्या एव अभि मर्शे नमित्युक्तं पद्धतौ चर

रामः
३

कस्या एवेति इंधामालभ्य जपति अभजघने वक्तुं भीमायामभि रक्ष्य जपतीति धृतः जपत्वा तत्स्वरेण अत्र
 देवशब्दस्य वि कृतौ लोपवचनं कार्यं भाष्यं महः देवस्यासि देवो रसिदित्वा असात्पादे इति कर्को नैतौ नित्यपरे प्र
 कृतौ गुहा नाल्य कैवल्ये अग्नि येषि देवानामि त्वेव ॥ न प्रकृता तत्पूर्वत्वादिभ्यः ॥ इति तान् वक्तुं न्याये ह्यंशात्
 तत्र ह्यो नाना वीजे प्रतिजसमं नृकं प्रे हातां उरवाता यै सतः प्रेतत इति कारये उरवाता यमवदसाधाहाः कर्क
 अयत्न हविष्य अतिरेक्तं तत्तत्काद्यारे नित्यमिना नाना वीजे षोडशे रागा अभि मर्शे ननु उभेदेन अस्य स्प अवि
 दमाने अभि मर्शे नमं नृनि गवा कशेषाभ्यां च भिरंगुलीभिरित्यनेतः ॥ अविधाना न्नेति कर्कः आलेभनमपि
 नाना वी जे भेदेन देवस्य वेति सं ज्ञाते अग्निहो अरवाणां निर्वपति प्रहरो नैवमं योयं निर्वीपे कर्कभाष्यतः मुष्टिरा
 धयं संस्कारान्वस्वामि नो नमि योगतः ॥ चतुर्मुष्टि कृतिर्वीपे कृत्वा सूर्यं हविः तिषेत् देव यातिक संलेखात् पितृभू
 तमेतात्पुनः ॥ अग्निहो न हवणां गृहोत्वा अयं प्रसेज्यमिति ॥ एकमेवै प्रियाय तौ सकृन्म नरति स्थिते ।
 ग्रहरागस्तारणा मे सुनृमं नः सकृन्वेत् प्रियाय तौ पुनमे नसा ध्याधनभेदतः वचनादुभये सुखे मे

ने तोरिते इरा तेन विर्मि कृतो ग्राह्य तूष्णिं यात्वं वतुर्गकं सुतुत्यानां पदार्थानां समवायेन या क्रमे साधिते
 प्रोचते नैककर्मणि निप्रवचतः ॥ वतुर्गुच्छिनिर्वायं कृत्वा न्यस्तुनिर्वयेत् देवना यनुति कस्य तपसा देव
 तं स्मृतं ऐराव्या र्थो यमारेभः कर्काचार्यमते पुनः कीसा यामययोभा वीसी सगुवहुयोभिनी नैदा मेकेव
 लेया ववतो इति विग्रहः ॥ स्या वसारस्वतो या गो प्राकृतौ वदसाधनौ तदं गि कारतो ने गि कारतो ने गि का
 रेत्व न्यदिने पुनौ देवता नो बहुत्या न कर्म प्रा कृतमोरितं ॥ शेवाभि मरु नं शेवसे स्कारार्थं भवेत्ततः ॥ सति शे
 ये भवेद्देवादेशेष ग्रहणे कृते शेवाभावान्न संस्कारे नुप्यते तत्र शास्त्रतः ॥ अथ या फरणं जाते तेन नैमिति कं
 भवेत् शेवाभावान्न संस्कारे नुप्यते तत्र शास्त्रतः अथ या फरणं जाते तेन नैमिति कं भवेत् शेवाभा वा न्तो
 स्फारल दं नेति कुवन शेवाभि मरु नं कृत्वा शे विदये गुत हो पेत् इति श्री मरु नेत न स्था व्यो क्तं भू
 प्रा संतर्णा अ नौ पते भा प्य कार दिसे मतात् पात्री पुनः नः स्थान ईडा पात्री तो न्या म्मा सार ये दिति गर्ग
 पत्तस्व पञ्चाभि धायाध स्तात्वा गय मुद यं वा स्मये प्रेरयत् ॥ जत अफो शि हो बहव एपा रा दानादि ॥ स्वयं सु

रामः
४

तत्वं धस्तादुपोत्पद्य श्लिवा इति अतेरिति श्री अनंतदेवो पात्राय ले स्योपाहिता यामो यधुं कृत्वा अर्पोदा
 नादिति संप्रदायः ॥ विले पात्रो प्रकीर्तु इति देवः ॥ विलंबुधं च तमिति अं नेतः समाव प्रशा रणो गो अट्टरिता
 श्री न विद्यते अंतर्गो यमो लौ जी न्येति पते छे दनं मो न प्रवर्तते अनभि धायित्वा दिति पिट भूति प्र
 कृत्यं स्य प्रधात्वा इवन सगुण भूतत्वात् प्रवर्तते तस्येति कर्कः ॥ ताभ्यां पवित्राभ्यां ॥ ताः प्रो हारणं न योः स्था
 नता भिरवतात् प्रो हारामिति संप्रदायः यदि वतात् को कर्म त्वं करण त्वं वित्तयेत ततः प्रा णा तेन भविष्य
 ति इति कर्कः मंत्रपात्रा मिति केषितं समहस्तस्था से स पात्राः प्रो हारि दं होरा हले नो ध्याः नयतीति
 कर्क देवो दहिरा नो ध्यं वत्त यति पवित्राभ्यामिति श्री अनंतदेवो कूटी खस प्रो सरामिति गर्ग ॥ प्रति पात्रे प्रा
 सरामिति श्री अनंतदेवो कूटी खस प्रो सरामिति गर्ग ॥ प्रति पात्रे प्रा सरामिति कर्कः — — — स वा धुं सं
 वरः प्राकृतः प्रणि ता हव नी ययो मे अ पात्रो भः कृत्वा जिन मय नीयेति कर्कः पात्रा रा पध्वरे नि क म्ये

५

तिरेवारवः॥प्रदनादुतंयस्मादाहानंरूपेतेध्वं तेनरातममश्रीधाकुस्माजिनमिदंतयेतिश्रीअनेतः
इदंमुसमलं अयमुसमलमपिनिदधातिवहद्वास्मितीकारवेइदंमुसलस्यलेखोध्योहरामितिगर्गः
प्रतिपात्रोसराभितिकर्क॥पुत्रचेतत॥अश्रीपाततस्याहानमितिश्रीअनेतः॥पुत्रीपुत्रलोमा
लोतिपोभावाकमुक्त॥तदयवादिप्रेप्रसक्तोमेति कृष्णाजिनाहानंअवघाताय अतश्चेतरभावेः॥
वःकृष्णाजिनालक्षणंनुभासादितहविःपात्रलोमनरेयवभवतिविदिमध्यएवेतिअनेतःअथोलुख
लंप्रतिगृह्णासिद्वितीकारवानोपघते हविषवपतिरलेनैवभूर्धरा॥अग्निशब्दमाहवनीमप
रःतेनदार्षतावभतेःपोलनूरितिप्रयोगः॥उल्लखलेस्यहविषिसदृमिसवदधातिहविस्मरहोतिनि
खघ्नन्आहयतीतिभृतरवहननंकुर्वताहीनकार्यं अतःपरंपत्यवहंतस्योवा आहयसाहसन्प
इत्यत्रान्यग्रेहणामवापतेध्वयोवक्राकतं कलेवाहननंयथास्पादिति।कुक्षुदोतीतिदिसनेत्रि

रामः
५

परसमंमेरासलान्यै भूयोहानादितुयमिक्कंतमवहंतैवामिप्रवृत्तत्वाइतिर्कः॥भूयोहानाद्यध्वपुरि।
तिगर्गः॥अंशुरावप्रेरातुमंश्रुतेतिनिगमपौरशिष्टे।स्यशब्दनामिकाश्रेयाहविदालो कयन्मपि।अनु
मंत्रलोमसवंसदैवमुसंभवेत् इतिष्ठागपरिशिष्टे कात्यायनमः॥अभिमंत्रमतेकरसंप्रदातश्चएतन्नि
रसनलोकावाहद्वितीयकंडोत्तरकालेविधेयंसर्वेनिष्यते।तद्धितोयवृत्तनाद्यमेवै।एकद्वयमित्युक्ते
रितिश्रीअनेतः॥विचेकीकराणंवनुषनिरसनोत्तरमेवपाठभूमिोवेतिवश्रीअनेतः॥विचेकीकराणंहिअ।
नुष्यन्मवितुकोभावेविहिमैरक्तं तद्वानोपयुक्तं रणं समविभागेकीमसारोयदधिकंतदृष्टिरातउ
पधानंक्रमेणोपोपधेयानसर्गतेषादृष्टिराणंस्मृत्यनुवृतात।उपसर्गकीशब्देनसंयुक्तार्थाआयउज्जति।तद
धिअपरावतसाभिःविद्यानोपाकैकदेशायुषास्पारिति खंक्सतिवचभ्रपणंतत्रैकोपसर्गमधिभपरा।उप
सर्जन्याआनयनसमयएवअध्वयुःअपरोअथौमधिअमत्पदार्थमितिर्कनिष्कर्षः कृष्णाजिनस्य

3

यत्सर्वेष्वमे जाते उपरिचं आहानारिसव्याभ्रमकारा तांतेरिहातिरिष्यतेप्रतिकृष्णाजिनमिति। तस्मिन्
सव्याभ्रमेकृष्णाजिने छद अधस्तादग सीशास्यामुचोहति पिष्टानीतिशेषः। ईष्यते पिष्टानीतिशेषः। ई
सव्याभ्रमेकृष्णाजिने छद अधस्तादग सीशास्यामुचोहति पिष्टानीतिशेषः। ईष्यते पिष्टानीतिशेषः। ई
सव्याभ्रमेकृष्णाजिने छद अधस्तादग सीशास्यामुचोहति पिष्टानीतिशेषः। ईष्यते पिष्टानीतिशेषः। ई

रामः
२५

[illegible]

यं मीमिति इति शेषः। आत्मस्य प्रमाणात् चतुस्त्रयं भवेत् इदं अंगुलानि। न परितिमिता अपरिमिता। ना
 जन्मा भवति यावन्मेषु स्वयं मनसामनेव तावती कुर्मो हिति भवेत्। अपरिमितापुं सेविष्यन्नातकलितप्रमाणा
 पेक्षया चतुर्धाराहो नामाची ११ स्तब्धविलता चककमते अघोरणा हवनो यमिमादि अमो इत्येवमते सन्ना अमि
 मभितो ८ सोऽभयति। असौ आभूतः सा वा ० आभूतो विरतो ये वा हि विरतो ये इति वक्तुं गार्हपत्या हवनो यमो
 रिति अनेनादयः। एते तर्हि ते देवेषु वा इति भद्रं यत् कुर्वीत नः। एते वेति संप्रदायः प्रहरणं स एवेति वक्तुं विलय
 एवेति संप्रदायः। अभिमस्यति हल हय नोऽपति परो गृह्णाति परो गृहं करोति वरुण प्र — — अचेति काका
 स्त्रिगोल कर्मायेन उभय प्रसं बध्यते। अत्र चोदकस्य खननं यथा कर्मण्य लखाती अथवा आभू लोच्छेदना रोषधी रामः
 नाधिति खननं अस्या अर्धधिसमीपे उपरि भागे वाधार पत्यंतं कर्क मते सन्ने प्रिये मते प्यता कार्कयेनाम्येन ६
 शे मतः इत्यादि ना अनेनेन प्रैषाः खवे मति प्यता धर्मयति सति अपधर्म मारणा सुप्रोस लि दु सर्वे प्रैषाः का

मोः। न प्रेष प्रैषार्थं यो मननं तर्ह्ये। इधा शब्दस्य यौगिकत्वात् बहिः शब्दस्य नातिपरत्वात् वरुणा प्रपादि स्व गृह
 इति वक्तुं उरुत्पादे वेति गार्हपत्यः। अनेन पत्नी केपत्नी शब्देऽनुरः आमे बहिर्वत् स कृपदेयार्थं मूहः। कृत्पदेव
 श्री अनेन गते प्रोक्षणा सा विति वरुणा प्रपासेषा शब्दनाति उपसादेति गार्हमेधा या मिति विरोधः॥ ११॥ धि
 कात् हो नाधिकारात् परो हनि कृष्ट अधि कृत्य प्रेषः प्रवर्तते। अपि च निरुद्धे नो कृष्टस्य प्रेषणं विरुध्यते। य
 दि या ध्वं प्रेषं करोति। अग्निं च प्रैषार्थं ततो ध्वं रणा किंचि कृते किंचि न्कारितं च स्यात्। वरुणं वसति स मा
 रव्या कुत्र हस्ता नो न्यथा। एवं वसति स नारव्या नु गृह स्यात् नो न्यथा। एवं प्राप्ति उ अने स्वयं वा विरोधात् स्वयं
 मध्यमैः प्रैषार्थं करोति सामर्थ्या दमि लेष्यति कुतः प्रैषार्थं स प्राधान्यात्। तत्कुतः प्रेषस्य तदर्थं त्वात्। अने रं गे
 प्रैषार्थं बहिरंगं प्रेषः प्रैषं धि न्य वदित त्वात्। ततः श्रमदं तरंग प्रधानं तदध्वं करोति। गुणभूतं बहिरंगत्।
 दग्निं हि निन्याप्यं। ननु विरुध्य त एतदित्युक्तं। नहि निरुद्धः उरुद्ध प्रेष इत्येव न इत्यत आह। अ विरोधात् स्या

कर्मः षड्वतस्यापीति श्री अनेतः देवयानि कालः पुरोराशपाया एव संमार्गमाह ॥ सेनः एतिव भ्राति ते कथ
मित्यत आह प्रसंगिति उपविष्टमिति भूतकालप्रत्ययनिर्देशात् प्रवृत्तेष्वेव विद्यमानेषु नीयमानवतस्वामित्वा
विशेषात् त्रिवृत्ताविशेषेनेति कर्कदेवाद्याः । नवगुणेनेति श्री अनेतः ॥ संलग्ननिगुणा कृतं संजमयोर अममितः
प्रवरं श्रेष्ठिभ्यमुक्तं मतेषां पाशं श्रेष्ठिद्वयमुक्तं पोतुं तेन तद्विभ्राति इति हरिस्वामिनः । पोरहंते पोरतो वेद्युता ।
वाससः उपरिवहिरसर्पः । रक्षिरा हलस्योत्तरपाशं चाम हलस्य रक्षिरा पाशमप्येव प्रवेदिति कर्कः । शनि
क्षिरा हलस्य पाशं रक्षिरा भवति । देवयानि कर्मतेनु वाम हलस्य पाशः । अतः पुंशो अमयेतु हनस्य मय्यो द्वि
ष्टने । एकवेष्टने उक्तं हनस्य शस्त्रादिनिर्देशः । पत्नी संस्कारात् पत्नी बह्वेष्टसर्वे संसर्गहेना एकवेष्टने उक्तं
हनस्य शस्त्रादिनिर्देशः । पत्नी संस्कारात् पत्नी केपि अष्टौ अध्वर्यु वस्ते इति कर्कदेवः । मनुमान एव ते
के पत्नी प्रतिविधिर्विना सुसंस्थात्वादि अनेतः तदेतस्मात्पत्नी नमस्तुतेनेति कर्कः । तस्या हि प्रतिविधिभावे प्रवर्तते
। प्रवृत्तः रास्तेतः पण्डितः लज्जं कथं प्रतिनिधिः प्रवर्तते । यं प्रतिनिधीयते स एव पुंसदिति । पुरोराशौ प्रवैराण

रामः
२३

पानीपाहं पस्योत्तरतो भूमौ निधाय पत्नी समीपे नोत्पापस्य समवेक्ष्येत् स प्येव रासा विसेते अर्धेनेति उपवि
ष्ट ॥ वाशदो व्यवस्थायां आह वनीय आधिरा एव । चशदाहा मं च प्रवे वत पवित्राभ्यामित्यर्थः । स कृत्रिबो मंत्रः नग्रह
राजवनेत्यादि स्यात् । विरुत्तमिति कर्कदेवो । स कर्कदेवमंत्रवचनमिति श्री अनेतः । जो हवोपेक्षया स्त्रियः । चशदो
दुपभृतिचस कृत्रिबो मंत्रः ॥ अमत्र अनुयाजकैः सुदृढके वातुयाजके कुतः विभागेनोपभोगदर्शनात् किंच
पश्यावमद्रव्यैः उयाजे । अयोस्य वावेक्ष्यां चतुर्गृहीतेषु हा कोपभृतिवद् स्त्रातिवचरहितं यद्वद्व्यभि ।
सुपभृतिचतुर्गृह्यादर्शनात् तस्मात्तित्थामासुं याजाभावे सवां तेषु चतुर्गृहीताभ्यामिति रक्तातिनस्य ना
नुयाजा भवेतीति ॥ एवं सिद्धौ ते प्रवेपक्षमाह ॥ न कृत्स्नान्दुभयामेत्वमष्टरहितस्य । तन्व । कुतः । अथ यदा
हो कृत्स्ने उपभृतिं षोडशस्य स्त्रातनुयाजेभ्यो हितं रक्ताति । षोडशस्यनुयाज इति साध्यं दिनपाठे इष्ट
उपभृतिं षोडशस्य स्त्रातनुयाजेभ्यो हितं रक्ताति । षोडशस्यनुयाज इति साध्यं त्वेनो
पदेशात् । एवं च मति अनुयाजायैवे वचनात् प्रयाजेषु विनियोगे यथा प्रयाजा यैस्ते नराचारः । यदुत्तं पञ्चाति

व्ययोर्देशनादिति तत्राह। पश्चाच्चनोत्। एवं प्राप्ता इत्येते व्यादेतत्। एवं यदि कृत्स्नमेतदनुमाजार्थत्वेनोपरि।
 श्यते। ननु धीर्यते। एवं हि शास्त्रिणां चने मरुद्व्योक्त्युपभृतिरश्लातिप्रमाजानुयुजिभ्यो लङ्। इति तिन
 तु मा जोभमायुविधानानुवादः। अत्र वायां च नुहोरेत्यत्र च शब्दात्तत्रपभृतिवत्सकृत्क्रियां मंत्रः। इध्मो सखा
 ब्रह्ममंत्रेणाप्रवर्कः। अत्र शेषस्य द्वितीयातनिर्देशाभ्यानां च सत्यस्यागुणाविभक्तानिर्दिष्टत्वात्तरेष संस्कारा
 रक्षितेके चित्तान्तर्गतशेषनाशनमूलोपलब्धे चने। अपरे तन्त्रे त्वाहः। अथ याः प्रोक्षिरापः परिशिष्ये तेतामिरेषधी
 नोमूलोपनिनयतिरिति। अस्याशेषस्य मूलार्थे ते वा वेगम्यते। तथातो इमा आर्द्रमुना रति चंतेन मूलसंस्कारा
 रणवेति। सत्यं च यथाभृतिवाक्येनेमे। यश्च यथाः प्रोक्षिरापः परिशिष्ये तदतिशेषव्यपदेशः सामर्थ्यायैः
 सोपि। प्रयोजनेनाशदापोरामूलोपनिनयनं कर्तव्यमेवेति कर्कश्री अनंतदेवाः। इमं मुसंस्कार इत्ये। अ
 वं शेषमस्ति चतोत्तमं शेष प्रतिपत्तिरवदसंस्कारा यामुक्ति कर्कशे। तेन नाशदापोरान्येनासे कोभ
 वत्पेव। (कर्क) चार्थमते भट्टयत्नमते चरपत्तावाव हलमिसे कं स्रजं उपपत्तावा असुप्तागुपचयत् स

रान
 30

उ द्वा। तत्रैवं स्फुटं निधायेत्यारिसर्वपक्षेष्वतिमत्सररोगोत्थोपग्रहः। कामेः। बहूलं यथावेदिनं दृश्यते। अह
 उच्यते। अस्मिन्त्यसे प्रागपवर्गदेः यश्चिमागते। ततो योर्क्षितात्वीतद्व्यपाणियव्यादिना अग्रप्यतदधस्तादय
 शं शमित्वेदेव। बहिर्पत्रपयतिरोचितं। प्रलंबे वार्हपिसकृतस्तरतोपि वेदिष्योप्यतेनोपयत्तावात्रियद्वा। अ
 हनिष्कृषं। निष्कृषयनुनगुनिष्कृष्य निष्कृष्यति कर्कोक्तेः। तयोद्यमाने तदनेतरं पृथक् स्तरां विधेयं। तथा
 चयावां निषादनंतरं स्तरां तावतां मंत्राद्यतिर्विद्युत्तराणां। अस्मिन्सहजुन मंत्राद्यतिर्विद्युत्तराणां। अस्मिन्सहजुन मंत्राद्यतिर्विद्युत्तराणां।
 कृतस्तरां मंत्रस्येति श्री अनंतः। पश्चादपवर्गपक्षे पातिका। अत्रास्मिन्नेव वसरोरप्यात्ममिधमाहायसमि
 द्यमिति श्री अनंतः। आहवनीयं कृत्यमिति समिधा कृत्येति कर्कः। इधने प्रक्षेपेति अनंतः। उद्वहने च य
 हने भूमि संलभ्येरेव परत्वात्तेरयत्ता नोत्पाप। उद्वेपरत्वात्तस्यैव सर्वत्र दृष्टत्वादिनिर्देवः। काष्ण्यो।
 भावैव। नोत्खादिराना मोदवराणां। उपसर्गने परिधिसंस्कारः। तेन शतरादयो परिधुपसर्गने शी कृ
 त्या कर्कचित्समित्वेव। तस्यैव त्वत्तवदपवर्गये। आहवनीयसंस्कारातः पिमेद्यो अयः। तेनि संस्तरापः

। तद्वचनत्वात् आहवनीयवचनत्वात् वार्हपत्यलो एवेति गर्गोदीनां सिद्धांतः । आहवनीयसमीपादे देवार्ह
 वेदिसमीपे प्रत्यागमस्तत्संबन्धः । बाध्यते इति गर्गोदीनां सिद्धांतः । अनेन तदेवावयः कुर्वीत चार्हो लुप्यतस्तु
 तेरस्य आचार्यानां कुर्वीति । तद्यथा । तस्यादेवलो आचार्येति । अत्र पंचम्यात्वं समर्थं । वसात् शम्भते । नये
 यमो । षष्ठाभिहि अयमर्थो वसात् एतत्तदिति चेत् । सत्यं । उच्यते । अनेन विभक्त्यस्येन । अस्त्यस्य इति चेत् ।
 । न्यायविरोधात् । षष्ठ्यस्येति संबन्धः । तिरश्चो उदगग्रे । अतएव प्रागग्रवार्हो स्तिर्यते । अनेन युक्तत्वा दिति कर्क
 सिद्धांतः । प्रलरेः । मिनिदधाने सुजात्या हलाभ्यो । स व्याभ्रमे प्रलरे । प्रतिगत्वा अत्रोद्युतां प्रतिगत्वा
 त्यावसकोरुद्रा इत्यत्र नापोमुपस्थाने । अत्रोद्युतां प्रलरे इत्यनेन । अत्रोद्युतां प्रलरे इत्यनेन शंकरमते तु स्यादेव । अतानां
 गुर्वराणां उदासितानां तु पश्यतः । अनेन उद्युतानां भवेत्तानां आदत्ता एकासाधारण्येनास्मात्पुत्रे इत्येव
 ह्येव । असादनं प्रियेणेति मेनेरा नृहितेन च इति देवैर्विद्योक्तं भाष्ये च यद्वा तावपि । सवनीयपुत्रेण ममासा
 दनेन दुहितः । पुनः प्रियेणां मभिरिति संबन्धस्तदुच्यते । अत्र च यन्ने कपासुक्ता अवकासवनीययोः । तेनैवैक

रामः

११

भवेत्तिवपात्री भेदश्चैतरेषु । इत्येते मातृतत्त्वस्यैवैवाणां युनेषु । उदासनमुपधानकमेरा । सवोत्पात्तम
 ते विनियोगकमेरा सस्यास्यामपूर्वकं । कृत्वा स्यादइत्यादि । अत्रोद्युतां मुनेरौवेति कर्कः । एकां समिधं । प्रथमस्याने
 न प्रथमसवनेन प्रथमसुत्रेणोत्पत्तिः । मध्यमेन आश्रितं । चतुर्थेन मानः । अत्र बाधते भूमिषोऽयमिति । पारो
 व्याभ्योवेति वापदविभाषितिकेचित् । मध्यदिना नाहं स्यात् । काणवानोत्पादाभ्यामि सने । पारोऽगृह्याभ्या
 मिति काणवे विशेषविधानात् । पारो गृह्याभ्यामेवेति वाशब्दोपधातोः । वाविकृत्य इति भट्टमते । अनेन मते ह ।
 त्वां गृह्याभ्यां पारो गृह्याभ्यां चेत्याहुः । पारयोः अगृह्योपारौताभ्यां पारभ्यां । अमुमिति पदस्यानेन देवदत्तमिति हे
 व्यस्यनामग्रहणं । अभावे देव्याभावे । तामिधानो होनापघमाना कृत्वा । यावत्सो यावत्संख्या काः सामिधेया
 । स्मिन्कर्मणि वेदजानीयात् । इदमहं तावति येन वज्रेण तावति येन वज्रेण तावत्संख्या केन वज्रेण तत्रैव
 दशसामाधेनोपहो इदमहं च दशैव वज्रेण दिवं तमववाधे । अथवाभ्यामववाधेति । एकविंशति ।
 पक्षे एकविंशतेति समिद्धेति प्रागतेः । समिद्धो अग्न्याहुतेत्यतः प्रताकात्मा क प्रथमोयः प्रताकात्मा न

सर्वमिधमेकवज्रेमनुयानाञ्चेतवेगपरिअनुयागाः भवेति कर्कमतेसमिद्धमिप्रागतः समिधमानोऽध्वरः श्रि
 रिसस्याकलौतेयः प्रणवलचेतयः । क्रुग्वक्षोवकायवद्विर्भवति । गगमते क्रुग्वक्षोवकायवद्विर्भवसे
 व । अनुवचनोतेयः राधेहयवाहनोमिते । अथवासुयवाचयजेसेते । वेदेनवेदमूलेनेति श्रीअनेतः । उपवा
 म् उपवाजमित्वा । प्रजापतये स्वाहेति श्रीअनेतः । क्रुग्वक्षोवकायवद्विर्भवसेतते । तरे प्रदेशेषु वीधामिति कर्मनाम ।
 आचार्यहत्यानस्वाहेति श्रुतेः । नोत्र स्वाहाकारः । प्रजापतिमनुसाध्यात्वा होमः । अनुपारिविधिपरिधुपसहित
 प्रदेशे दक्षिणपश्चिमोत्तरदेशेषु । अक्षीत्रिस्त्रिंशत्समाधिदध्मसन्नुहनेः । कुराभूतिः । परिक्कामनपरिक्कम्यय
 रिक्कम्य अश्रेवाजमिरिति स कृत्स्नकृत्स्नं त्रेणादिद्विस्तृत्विंशत्समाजनेनाग्निविरज्ज्कृत्स्नकुरातेतयः ।
 । अहवनीयं प्रवेरापरिसयजतिस्थानस्यो दक्षिणपार्श्वे । ततोः प्रदक्षिणापरिक्कम्योत्तरास्यः ।
 । अहवनीयं प्रवेरापरिसयजतिस्थानस्यो दक्षिणपार्श्वे । ततोः प्रदक्षिणापरिक्कम्योत्तरास्यः ।
 । अहवनीयं प्रवेरापरिसयजतिस्थानस्यो दक्षिणपार्श्वे । ततोः प्रदक्षिणापरिक्कम्योत्तरास्यः ।
 । अहवनीयं प्रवेरापरिसयजतिस्थानस्यो दक्षिणपार्श्वे । ततोः प्रदक्षिणापरिक्कम्योत्तरास्यः ।

रामः
१२

रापाध्वेसमाधि । ततोः तत्रैव स्थितः पश्चिमपार्श्वे । ततोः प्रवेरापरितोत्तरात् उपरिवेसेवपरिकामं आहुः । अत्र भर्तृय
 सः । अनुपरिधीतिते पुत्रदेशेषु संस्कारस्याग्नेः प्रवृत्तत्वात्समाधिति । अत्र कर्कः । अनुपरिधीतु प्रदेशसाम्भ्योत्
 । यथापहितमिति केचित् । नेतये । नत्पं परिधिसंस्कारो येनाभिप्रवृत्त्यात् तन्मयाश्रयेते । अग्नि संस्कारश्चा
 योतेन प्रदक्षिणापरितोत्तरात् कृत्स्नतासंपादनाय प्रयमं दक्षिणात् । समाधेति । पितृभूतेषां अनेतदेवायुदम् ।
 । यत्र प्रक्रमणं कृत्वा पुराणैः क्रियते सतृपदायं क्रियता कार्य इति देवस्य संमतः । एतच्च पुराणेषु होमस्य व्यवसेवप्रवे
 चिते । प्रादुर्भूयति सवेयो अनेते अग्रं पंचिते २ कर्को वार्यमते गुह्यात् उपविष्टैव कर्मतते । एकैकस्मिन् देशे
 निस्त्रिंशत्समागो भवेदिह । तत्रैकदशसंवेराग्ने नत्वा गुह्यकप्यका । अथैकैर्गुह्यकृत्स्नवचनं नयय कृत्स्नक ४
 देशभेदपिसंस्कार्यद्वये कृतान्तसुनः । युक्तं तस्मां तु गृह्यत्र भूतौ सवेविषयते ५ के विष्टेतराया अनिमिष्टं सते स
 कृत्स्नः । अथमाह वनीयाः । ह्यौ प्रवेरा । नमस्कारत्वात्पुनः । दक्षिणात् । प्रयमं नली दक्षिणात् अग्रं इति ।
 श्रीअनेतं देवो । अहवनीयादक्षिणात् इति मितभूतिः । विम्वत्वात्मात्वे अकासुपस्यशने पुनर्विधानमाचोना

को. पादिपि अ धर्मसुखासाधे। उत्तरो गुहं कृता सुमसे मर्तिनु ह पभता वा रा प सिरा रा द सिरा स्यां हि हि। इतो होमा।
ये यजति स्थाने प्र तिगण्य न। अमुतः यजति स्थाना रागण्य न। वसुमती मित दृष्ट प्राः वस्य ये पित भूनि देव भटय सा
भ्या वसुमती स व स्थाने करण मेऽः संप्रदाय मते तु अवस्था यत्रे यः। उत रा पादि मित कर्म नाम। कृत्वा पार ध मे रा द।
हि रिण प्र देशे। प्रयाजा ये द्ये कंदे को नो न रा पारः। जो हवे ने नि वक्त ये य ज ह ति त त स्व वस्य करण ता सु रा सा ये नि
न गुह्य कृत्यो जो हवे न वा से सो नि व ति ग ण्य मिति कर्म मते धा हाः। नि धाय स्यो स्व स्थाने। अ ये स स्व द्या उ व वि शे
ति व स्व मा रा त्या ति य ता श्रा व रा प्र सा था व रा नि वे। इ वो हं र य ष्य अ य वा द ध स्य वा श क ल म व षि घ्न ते। आश्र वं रा
ध र्मः प्र सा श्रा वं रा क्ति त श्ति। एव स वे न भ्य ते प्र सा श्रु ते वि स्य मे र ति क र्म देवौ। ए व र्ध ष स न ह ना वा रा य श्रु वं ना
श्रु त प्र सा श्रु ते वि स्य ति भ ट य त पित भू ति श्री भ ज तः। ए न यां ग से वं धा श्र व रा प्र सा श्र व रा यो र श्री क्त प्र सा श्रु
श्रे त स्य स न ह ने न स क द्वा रा ण्यो न न्वा ल भ द्वा हा। अ य प्र वृ ति ते। अ य र्ध ष स न ह न पा रि रे व य र्वा रा ता ता
वे मा रि प्र व रा पर ता द वां चि त्ता रि। इ द हि पि ने वा यः धु प्रो यो यो न र ति श्रु ते। य मा क र प म तु द व स्ता र व

रामः

22

५ अत्रैतदवबोधिनि। तथा अगिरेव तउ तव्यवत्तौ तमवदि तमेव कृतः सैव नदराः स्वतो रूति यावत् पितृत्वा
त्या वायः पुरोहितार्थं येरा वा क्षत्रियवैश्ययोः अग्निस्मिसे कंसूत्रं कृत्यात्त व्याख्याने च प्रदेष्टुः यं च कारः पति
तः। अथमस्य देवाः क्षत्रियवैश्ययोर्नि सं च पुरोहि ता वै व्यवराजि। अत्र कर्काचार्याः पुरोहितार्थं येरा वाजि सै त
द्राजविषयं पुरोहितो पश्यते। तथा वो त रस्वत्र क्षत्रियवैश्ययोः अग्नि सं। क्षत्रियो निष्ठा कृत्ति यारो हो भि प्रस
तो मल न सं चारे भवे पथ्य प्रसंगात्। अनयोर्नि सं उपहि तार्थं यो हारणो। एतत्क विमल स ईतो देव या नि का अ
अप्येवमाहुः। भट्ट मलम्यो अनंत या जिका ल। स्फिति मतो बाल रास्य पुरोहितं भवोरो पुरो हितार्थं येरा वा
स्वस्वार्थं येरा वेति विमल स ईत्याहुः। मनुवदति पश्ये त कृदेव। असौ मानुष इति हो त नाम गृह रा मिस त्रे देव द
तो मोनुष इति भट्ट य सः। देव भाष्य वध्म ति व्याख्याने असौ देव दतो यत्त दतो वा या नुष इति। हरि स्वाभि यं यत्त
त्र व्याख्याने असा विन्य स पद छाने अमु शर्मैति हो तु नौ म गृह रां। पद्म तो तु अमु कया सी हो ना मानुष इति। तत्र
हो ता इति पद स्यानु वारणं पु सं तरे। अविधानात्। कर्क मने शर्म पद स्या वि नाम फे रो शर्म बाल रा स्येति

३३

ति सृजे शर्मयः सुखनीयवचनः। सुखनीयं बालरास्य कर्त्तव्यं। मया सुसंकरः प्रियं करुणिकर्त्ता आर्यं कृतं
त्वा। भर्तृयत्नात्। तत्र बालरास्य नाम्नि शर्मं सनुषं गोभवती साहः। अग्निहोत्रेति स्मृगादायने संसर्गं नाउ
द्विष्टेति श्रुत्वा एतन्नालो प्रकरणात्सर्वं लुगादायने पुष्पादेरहः। प्रयाजेषु अस्ति धेः प्रयाजेषु बोदो द्विष्टे स
न्नेधेर्विशेषप्रकरणात् इति धिभूतिः। ससिद्धया जादायने अस्ति कृतः। अविमोकेनाध्वं सर्वं वादने नो।
आदायपयति होता अग्निहोत्रेति भर्तृयत्नात् सन्निधिवोत्तरप्रकरणात्। सन्निधेर्वि कृतिविषयत्वात् एवं स्मृगा।
पुनस्तत्प्रयाजात्तथै सति पश्चादेकादशपमा गोत्वं षष्ठं लुगादायने प्रवर्तत इति सर्वसिद्धातः। घृतवती शब्दे
के इति द्यौः घृतवती संप्रत्यं मेने उक्ते इति कर्कः। प्रातएवाति कर्मणे पुनर्वचनमनुवाक्यपरि सत्पानार्थं। पंचेति य
हृत्वा पंचैतानि प्रयाजकर्त्ता रीति सा पनयं समिद्धं तमे अति प्रतीत्य तमे आहवनीये। ससिधो यजेति प्रयमे प्रया
जो यजमनेति शेषं। द्वितीयादि प्रयाजेषु क्वचित्प्रति यजमनेति प्रैषः प्रयाजशेषं संपानं यजेति प्राप्ते यजमने
वंप्रैषं दद्यात् इत्यर्थः। एवमिष्टं यज्ञावस्थितः। प्रथमप्रयाजहोमे कुप्यं तत्रैवावस्थितो विचल्लिष्टः

रामः
३६

यजानितरं श्रुतः प्रयाजहोना कुर्वीत पूर्वद्रव्यं वा भिः कर्म। अथवा यत्र स्थितेन प्रथमप्रयाजो हुतस्तस्मात्प्रदेशात्
वै प्रदेशेभिः कर्मणां कृत्वा प्रथमप्रयाजो यज्रुते। ततः पूर्वप्रदेशे द्वितीयप्रयाजो हुतः कुर्यात्। एवंमेवेतत्तीयादिषु अभि
क्रमेणाहोमौ। अनवरत्नानुहृष्यतौः स्पर्शमकुर्वन् आनयत्येकदेशं चतुर्थमनुयाजो व्रतिः एवं प्रथमं चतुर्थं च
तुर्थं चतुर्थं प्रयाजो समायातिवेकं तौ प्रयाजप्रवक्ष्यौ। उत्तरांजुहं प्राचीमचरत्सु उपरिमां गौवप्राचीमवहत्सु यम
होमेणावतीर्थं जुहोति। पवरधुस्यते नैवमार्गं राउपमत्त उपारिनिधाय। एवं प्रतिहोमं वारं। एवं सर्वं। गच्छे
त्तं प्रयाजेन सर्वं होमं वचमेव। सर्वं जाउह तौ नाभिदेशे नुहृष्यतौ धारणां कर्तव्यं। होमसमयेन अवता र्थं जुहो
मः। प्रयाजाउमेज्जगादेव तौ द्वे होनद्रव्यसातोतरं अहो हुतं स्पृश्या जद्रव्यस्याउमंत्राणतरं यस्यावलो कर्तुं कुर्वेतीमं
त्रपाठः। एकोमेमेति। तच्च एते घजमान करणा मंत्रावा इति कर्कः। आजमानमिदं भाष्यं करणत्वात्। तिलतः अ
न्यत्रा करणो मंत्रे मजमानो भवेति। एवं च सति द्वितीयो वाध संरितिस्तु कृतव्याख्या नाविशेधः। मया अपरे तु
। जपयाजमानमिदं तिमं प्राच्या कर्म करणा इति सूत्रेन त्वात्तेना ध्वयूरि सुच्यत इति तदनन्तातीवशो भवेत्

। अकारणविषयसतिप्रत्यगाशीर्षोऽनवया न मानस्यैव त्वात् (नचात्राशीर्षोऽगः)। यतश्चात्र जयते विप्रस्य।
 गाशीर्षु जियंदि। यजमानस्य कृतत्वे तदेव स्थानं चान्यथा। इति कर्कस्य सिद्धांतलघु याज्ञमंत्रे। भाष्ये ज्ञो।
 कं समाख्यानात्प्रत्यगाशीर्षु जियं च। तच्चाध्वं प्रोक्तोति तच्चैतच्छ्रुते मते। तेन चोत्तरमंत्रे प्रत्यगाशीर्षु जे
 पु यः। यश्च त्वेन पूर्वपुण्याजमानस्य मिष्यतो द्वितीया मिति त्वत्प्रभाष्येनेयं मतोत एत। एवं मिष्यतेः पुस्तिंग।
 त्त्रि। लिगवर्धियं यथा संख्यं द्वितीयं संख्यामिष्यते न भवेद्दममेतस्येति द्वितीयं। तृतीयं संख्यमिष्यते न त्रयो ममति
 खस्तस्येति तृतीयं। चतुर्थं संख्यमिष्यते न चतुर्थं संख्यमिष्यते न चतुर्थं संख्यमिष्यते न चतुर्थं संख्यमिष्यते न चतुर्थं संख्यमिष्यते
 निति। त्रिषिमान्नाद इति च चतुर्थोऽस्य भूयः। समुच्चयश्चाकरणात्। ब्राह्मणेन समान्नातत्वात्। अत्रोक्तं।
 नारिनिर्देशः। त्रिषिमान्भूयासमिष्यादिप्रयोगः। अत्र यथा संख्यमित्यनुवर्तते तद्वत्। त्रिषिमानि स्यादिभिः। प
 चमिमेनेयं यथा संख्यं कमेरा प्रथमेन प्रथमप्रयाजो द्वितीयेन द्वितीया मिस्यादि। पूर्वस्मादनुमं चरादिदिभिर्घते।
 । यथा कविधानात्। अत्र आवासानं प्रयोगः। आशीर्षोऽगदत्र यजमानः। यासूवंत्र। आगंतूनां विहृतौ चतु

रयः

१५

ष्टे दृष्टे पंचमसुत्कृष्यतः स्थाने। आगंतव उपयेति उपगच्छति। अतस्ते उपायिनः अतः पंचमस्थाने उपगतत्वात्। उज
 मेनामुसंक्रमे रगतवः। जो हवेन गुहाकृत्वा। हविषः स्थान्स्यात्पुरोडाशयोश्चेति श्रीअनेन देवो। धवातीनामुच्चारणं
 स्थान्स्यात्समस्तस्य मिष्यते कर्कः। यजति स्थानादेव आगमं वेदेः पञ्चाशिति श्रीअनेन तः। अपरे तु वेदे रत्नरतो ध्वं
 स्थानमिच्छति। धवायाः पौवस्य। उपभूतः जो पभूतस्य च। आज्यभागाभ्यासिति कर्मेनाम्। वरति यजति पंचतुरव
 तः। स्ववर्द्धकारमु इति आज्यभागाविषयः। जोषधसान्नाप्ययोः तस्य दिव घृतीत्यादिना धर्मविशेषविधानात्। अ
 गयवर्द्धकारमु इति आज्यभागाविषयः। जोषधसान्नाप्ययोः तस्य दिव घृतीत्यादिना धर्मविशेषविधानात्। अ
 । चतुरव तैरविर्दुमैः। चारस्य विधिश्च। स आज्यस्योपस्तिमेदि। हविको वदायायो परिष्कारा मस्थमिष्यते यतीति स्यात्तद
 श्वयत्। पुनर्वचनादस्य हविर्यिष्येति मे आसे च यजति पंचतुरव तैरविर्दुमैः। चारस्य विधिश्च। स आज्यस्योपस्तिमेदि। हविको वदायायो परिष्कारा मस्थमिष्यते यतीति स्यात्तद
 रा मुस्त्यो रिति। जेदे चतुरव तैरविर्दुमैः। चारस्य विधिश्च। स आज्यस्योपस्तिमेदि। हविको वदायायो परिष्कारा मस्थमिष्यते यतीति स्यात्तद
 ल्क। यत्र यत्र चतुरव तैरविर्दुमैः। चारस्य विधिश्च। स आज्यस्योपस्तिमेदि। हविको वदायायो परिष्कारा मस्थमिष्यते यतीति स्यात्तद

बभूवति। इतरेषां चतुरवते भवति। अनिधाया वधपति एते लिख्य कृतिविमो वनमागच्छतस्कुलत्वात् अनिधा
 ये सक्तं। अवराया वसयेति वीर्या प्रतिफलं विषया। चतुरवतविषयेत्युपपत्तिः। चतुर्गृहोत्सवस्यैकं ध्यावाहित
 तो यदि एतत्त्येते चतुर्गृहा आत्ममाप्ययने विना ? निःशेषं धौ भ्यां संस्था नैवाप्यायनं संभवः। धौ वा स्नाहव
 नी यस्वयागार्थं हि चतुर्गृहः २ समिधयुक्तोप्यर्थं धौ वंचतुर्गृहोत्सवं। पुनस्ततो ध्यावायाः। एषा यने प्रतिश्रु च
 ३ अंतोपस्थितकेयताप्यायनं तु यथावतः ४ अत्रानुवचनं प्रैवमथा देवतः मनुष्या अनुवृत्तिस्तु तादृशमे
 नु वृत्तितु तावदानं यासां तया वरुण प्रपासाहो अनुवचनं प्रैवानेतरमेवावदानं दृश्यते। ततोति क्रमया। आभ्या
 तौ। ततोऽग्निं यजेत्येवं सर्वेषां नाप्या हरेत न किमपि देत अधये। प्रसाध्या वरा मल्लो घटीति होत प्रैवा य
 नेति। तत्ताभ्यां ग्रहं च मस्योपस्थितोपावर्तध्वमिति लोकोपा करतो। एको तमेति होत प्रैवा। तत्र प्रैवो द्वे
 रात्वा। दोहारा प्रैवो द्वे आग्नेयो तमिदं तमिदं प्रैवो सजमे। होम्यो आग्नेयाग्नी वीमी मपुरे गच्छाभ्यां। वरायात्
 सद्रुतमे। चरति दात नायं क्रमः। अनुयेतु वचनं। उपसारः। आग्नेमपुरे गच्छाभ्यां वरायात् प्रैव प्रैवो द्वे

एव सर्वमात्रं वरादानं संमिदन्। पंकावतिनः प्रश्नारत्नीये। अभिघारः। आभंगः। अति क्रम्याया आग्नेयतेति प्रै
 वः। वषट्कारेण सह होमो वषट्कृते वा। उषयुत आग्नेय हविषः सह वा। अत्र पंकावतिनं विशेषः। मान्नाप्य वरुणो
 गच्छाभ्यां पंकावतिनं ननु गृहात् इत्याद्यं प्रत्युच्यते नेति। पुरो गच्छाभ्यां अंतोरेण आग्नेयाग्नी वीमी मपुरे गच्छाभ्यां योमं ध्ये
 आग्नेयया गांते तां प्राग्नेयाग्नी वीमी मपुरे गच्छाभ्यां आत्मसाः। इव नीयय जनयो ध्यावाया इत्युक्ताः वाता धौ वा।
 मस्योपां अग्नी वीमी मपुरेति। तत्र देवता मपुरेति देवता पदमात्रेणैव कोपांसा वयाग्नी वीमी मपुरेति तुक्ता। अनुवृ
 त्तितुक्तो। ततो ध्यावात आनुवरायाति क्रम्याया अग्नी वीमी मपुरेति तुक्ता। ततो ध्यावात आनुवरायाति क्रम्याया अग्नी वीमी मपुरेति तुक्ता। ततो ध्यावात
 नात् विष्णुमेदिदं विष्णुरित्येवं हि होमि आत्माय तदति। असंलग्नान्तराहृतिभिः सह। अध्वर्योः संचरे। एकैकस्मा
 द्रविको द्वे देवमात्रेणैव लमावे वा अवदानं भवति। आग्नेयस्य तु मल्लो कप्रदेशा द्वे। अन्यतरं न अपलाघा उप
 रिषा घात्रा शिवा वरा नमः। पितृभूति देवता हि कमते निधायेत्यादि विष्णु लमात्रं वसंतं सत्वं। अन्यज्ज उ
 भयतो वा। आग्नेयात्। इमानि यथैकं सज्जति। भद्रयज्ञं कर्कं श्री अनंतमते निधायेत्यादि अग्नेयादि

रामः
१७

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

पौमो अग्निपौमो पौरोमा स्यात् अग्नेर्विष्णोः इन्द्राग्नौ अग्नेर्विष्णुः इन्द्राग्नौ अग्नावा स्यात् अग्नेर्भर्तृयज्ञः अग्ने
 स्वरूपबो इत्येका सं अग्निपौरोमा नुक्तात्कर्मैदितिकर्कः वसुभ्यस्त्वया रणोपरिधमइत्युक्तं नंदेभ्य इत्यत्र अपासुप
 स्वरूपेण भित्तिकर्कः अनेन तमेतत्सुदेव विष्णोः स्थाने यतः उपाते इति भर्तृयज्ञे पितृभूत्यादयः विष्णोः स्या
 नमाहव नो यः सर्वे हविषातदधि कारात्प्रादितिकर्कः नो चैहरां भूमि संलग्नस्येवहरां भित्तिका अनेन तः निचै
 रिवेति भर्तृयज्ञः ॥ इत्या मादायानु प्रहरति सकृत् कौकीते शति पितृभूति कर्कदेवाद्यः ॥ अनुशब्दात् त्वा वा कं म
 त्वितिलभ्यते ॥ तस्य प्रकृतत्वात् अनेन तः ॥ आचरति प्रलरं ॥ अग्नीहोत्रे न विष्णु मभ्यवहरति इति भर्तृयज्ञः
 ॥ अग्नीहोत्रे प्रलरं हलागुलिभिः प्रोचं प्रास्यत इति पितृभूतिः ॥ आचारा मुपसग्रह न भित्तिकर्कः ॥ आचरां अद
 म्यस्वपुनः पतिपति अनेन तः ॥ तेषां च मठः तेषां च तेषां प्रलरं प्रोचं प्रागग्रस्तु या के उत्तं प्रायेत्स मस्यति
 स मय मे वप्रसिपति ॥ यमे इति हरि स्थाभिः तं प्रां वमनु समस्यति प्राची हि देवानां दिग्मा दयमिति ॥ अ
 स्था न्यमा करतो अग्नी प्रायश्चित्तं सत्कवाकेन प्रलरं प्रहरतो स च सत्कवाकं स वया ज्ञात्वात् ॥ अस्त्रयां

रामः

१८

ग्रयगौरवमया वप्रलर आहुति भित्तिवचनात् इति पितृभूतिः ॥ अत्र वर्णि मे देवता शति चेद देवता शति चेद देवता
 संयोगाच्च माग इति अनेन देवा दयश्च ॥ सत्कवा कान इत्यस्य रणा मादायानु प्रहरतीत्यनेन संबंध सर्वत्र पूर्व
 रणाहव नो यमे कर्कः ॥ अपरे रणा गाहपत्य मे कर्कः ॥ उपविश्य यमं तिख्याने ॥ दाक्षिणं जा वा अयजतीत्यनेन संबंध
 ते ॥ अनेन ननु दारिनेति कर्कः दयः संतद्वेन कटः समाचारान् कारात्कृत्वा दक्षिणं दक्षिणं अर्द्धवेदाकार इति देवः ॥ वा
 रणो यं परिमारा शने राम या जयेयिनः ॥ इति भवत्सवा एधुते भवेन्नेवा शपथे क ते ये दरा पुनरत उपविश्य अवहि
 तेन शपुतमि सने नवा शप्य संबंध प्रलरवत मंत्रादितिकर्कः ॥ नृक्षिभिसमा अग्ने नृक्षि भित्तिसम्यक् वव
 ॥ ५ ॥ स्वाभ्यमिति अनेन ॥ अग्ने प्रलरगादिश्वे वत शपुते इत्यनेन सं प्रदाय मते सत्रं ॥ सत्कलत्वे भित्तिसम्यक् वव
 येना दत्त इति प्रवेद क्षिणेन गाहपत्य मे कर्कः अतो सने प्रलरामि कर्कः ॥ पिपले पाहतिरधिकार क्षिणा
 न्नो रवेति सर्वं ॥ पितृभूतिरुक्ता हव नो यमे सपरे दशा हविष्य ले पा नो लेम इति कर्कः दयः ॥ अमहामरत्येव स
 कृत्य हेतिना नुनुरा ही तं शाखा तारं वृते देवः ॥ तः होतवेदे सत्स रणा जितिकारा वपादा द्योता ॥ अग्ने वस्य

२८

गुह्योपविश्यामिति कर्कः पितृन् धृवैवेति गणोदयः ॥ आहवनीये परिसदक्षिरागोर्वाहैर्वैद्यविश्वनिनम
 निप्रणिताः ॥ आहवनीये परिसप्रोपात्रे निनमति ॥ प्रदक्षिरां श्रोतं ॥ अतस्तदपचारैश्चो न प्रायश्चित्तोऽस्य
 त्वग्रहस्तद्विषये च तृष्णावापतः पितृभूति कर्कः श्री अनेने मने ररविस्मवितिततोसोत्पारभ्यास्मिध्वोक इमेते
 नचप्रादुच्छति ॥ इदं मत्स्यादिपुत्रनामग्रहौ ॥ भद्रयत्नं देवास्ततोऽसिपुत्रनामग्रहणं कारः १ अथप्रादुदा
 मपुत्रस्य नामगच्छतातीदमेकमेदमिति कारयेत् ॥ अथपुत्रस्य नामगच्छतातीदमेऽयं वीर्यं कुत्रोत्संनवदि
 तिमाध्यंदिने प्रवसकुराणि न प्रासनं पश्चादङ्कुलस्य कुतः अथो सक्तदाष्टिनामभ्या दधातिपुन उरुङ्कुलम
 पितृजतिं तिष्ठते ॥ प्रातर्हन्तशेषेणोति संप्रदायः ॥ सायं होमशेषेणोति कर्क देवो ॥ सायं प्रातर्होमशेषेणाते
 ॥ इति तं यत्तु होमायैतस्य शेषोत्पराश्रितः ॥ यतो वनस्य शेषो यद्गते सत्यवशिष्यते ॥ स्मृतं हुतशेषा
 स्थानं नुभक्षोऽस्य विद्यते ॥ रविः शेषविधानेन चतुर्द्रोकरां तथा ॥ बोध्यं तद्दुदृशः ॥ पभसवाधोविधानेन
 स्मृचश्च हुतशेषेणानत आने चने भवेत् ॥ इत्येते विवर्दशस्य शेषोयं सकलस्य चनेन माव हुतसर्वं न

रामः
३८

२०

स्य शेषो नृगच्छते ॥ रक्षिरां श्रोतं हुते तस्याऽस्थानीत्वं ननु यन्मृचि अवतस्यापिशेषः स्यापिशेषः स्यापिशेषः
 स्थानं स्यावदपराहुरिति श्लेष सर्वपाशिकानां मतविचारेयं यत्तु शास्त्रोक्तं ॥ १ ॥ ॥

रामः
२०

दशपौर्णमासेष्टिभाष्यसंग्रह २०
कालमुकुंदकर्मणः

Indira Gandhi National
Centre for the Arts